

יב:

עין משפט
גר מצוה

ביצה פרק ראשון ביצה

מסורת הש"ס

(א) שבת ק"י י"ג
(ב) פסחים ה' ת"מ
(ג) ויקרא פ"א
(ד) ויקרא פ"א
(ה) ויקרא פ"א
(ו) ויקרא פ"א
(ז) ויקרא פ"א
(ח) ויקרא פ"א
(ט) ויקרא פ"א
(י) ויקרא פ"א

הנהרות הב"ח

(א) ר"י ד"ה אין מוליכין
(ב) ר"י ד"ה אין מוליכין
(ג) ר"י ד"ה אין מוליכין
(ד) ר"י ד"ה אין מוליכין
(ה) ר"י ד"ה אין מוליכין
(ו) ר"י ד"ה אין מוליכין
(ז) ר"י ד"ה אין מוליכין
(ח) ר"י ד"ה אין מוליכין
(ט) ר"י ד"ה אין מוליכין
(י) ר"י ד"ה אין מוליכין

גליון הש"ס

ג"פ פרק ה' ב"ב
דף ק' ע"א
דף ק"ב ע"א
דף ק"ג ע"א
דף ק"ד ע"א
דף ק"ה ע"א
דף ק"ו ע"א
דף ק"ז ע"א
דף ק"ח ע"א
דף ק"ט ע"א
דף ק"י ע"א

מוסף רש"י

משום הבערה
למנוע
למנוע
למנוע
למנוע
למנוע
למנוע
למנוע
למנוע
למנוע
למנוע

רבינו הגנאלי

ר' יהודה סבר ששחטו
מאמש אין מוליכין
בש"ס אבל שפלה ש"ן
ואחרים אומרים לא
כפי עצה ולא שפלה
ולדברי הכל תרומה אינו
נכא בהרמחה. אמר
ר' יהודה אבי שמאל
הלכה כר' יוסי. דאמר
על המתנות לא נחלקו.
אלא דברי הכל מוליכין
ולא נחלקו אלא על
התרומה שאפי"ש שאינו
נכא בהרמחה מותר לו
המליכה לכהן. וכן הורה
רב טובי לאשמועיננה
התולין לכהן גיבא
דחמרא דתרומה ביום
טוב כר' יוסי. וכן התיר
רבא לפרוכי מאיפריחא
הדרגלא ב"ר. מיהא
מוליין ומפרקי קטיה
ב"ר. ומותר עליה אבי
המולל מלילות ספר
שבת. למחר מנפח על יד
ועל יד ואוכל. וכן המולל
מלילות מעי"ט. למחר
מנפח על יד ועל יד ואוכל
וכי. ומקשינן מעי"ט
אין ב"ר. לא. ומשי
אפילו ב"ר שרי למולל
מלילות. ואידי דמנא
רישא מערב שבת דבשבת
דרא אפר תנא סיפא
נמי מעי"ט. ואקשינן אם
מוליין מלילות ב"ר.
ודאי לא יתירו לו למולל
ב"ר. אלא שבתל הון
ב"ר. ויבין שבתל הון
אי אפשר לאכול מתן
בלא תרומה. והנה מצונו
שוכא בהרמחה תרומה
ב"ר. ואנן שנינו לרבי
הכל אין וכאי בהרמחה.

הכא נמי בין שהותרה הבערה לצורך וכו'. ולא"ת ומה צורך איכא
במשל גיד כיון שהוא אסור יש
זה לאכלו היינו צורך יוס טוב:
אין מוליכין חלה ונתונה לכהן כו'.
אם יבא הכהן לביטוי לא יתנס
לו וכן משמע בירושלמי דלמאי פרק
הלוקא פירות נכדיא דקאמר התם
מי שקרא סם למרומת מעשר דמאי
ולמעשר עני של ודאי לא יעלם נשבת
אבל אם כהן ועני (ו) רגילים לאכול
אלו נאין ואוכלין וכלל שידיעם
פי' מלמול וקאמר עלה דהכא
דקאמר לא יעלם היינו ממנימין לא
יתנס ומיימי מהן דכא"ל אין מוליכין
וכי ומקסי ילפי' הוא מההיא וההיא
ילפינן מהוא הוא ילפינן מההיא הוא
יו"ט היא שבת פי' ה"ק דהיא דשבת
ילפינן מההוא דאין מוליכין דמירי
ביו"ט והוא ילפינן מהיא דוקא מה
שממירין ב"ה היינו דוקא כשרגילין
לאכול אללו וזאתה של ירושלמי קרי
היא אלמא דאם אין למדין לאטול
אללו לא יתנס אפי' אם יבא הכהן
לביטוי משום דלא סלקא אדעתא דבר
אינא למילי פסימיה נביתא דחכמה
ויסכרו העולם שהוא מרס אומס
ביום טוב ולכן הוא אוכל נביתו:
ה

משום הבערה א"ל פוק' תני לברא הבערה
ובשול אינה משנה ואם תמצא לומר משנה
ב"ש היא דאמרי לא אמרינן מתוך שהותרה
הוצאה לצורך הותרה נמי שלא לצורך ה"ג
לא אמרינן מתוך שהותרה הבערה לצורך
הותרה נמי שלא לצורך דאי ב"ה כיון דאמרי
מתוך שהותרה הוצאה לצורך הותרה נמי
שלא לצורך הכא נמי מתוך שהותרה
הבערה לצורך הותרה נמי שלא לצורך:
מתני' בש"א אין מוליכין חלה ונתונה
לכהן ביום טוב כיון שהורמו מאמש בין
שהורמו מהיום וב"ה ימירין אמרו להם
ב"ש גורה שוה חלה ונתונה מתנה לכהן
ותרומה מתנה לכהן כשם שאין מוליכין את
התרומה כך אין מוליכין את המתנות אמרו
להם ב"ה לא אם אמרתם בתרומה שאינו
זכאי בהרמחה תאמרו במתנות שזכאי
בהרמחה: גמ' קא סלקא דעתך שהורמו
מהיום ושנשחטו מהיום ושהורמו מאמש
ושנשחטו מאמש מני מתני' לא רבי יוסי ולא

ר' יהודה אלא אחרים דתניא יאמר רבי יהודה לא נחלקו בית שמאי ובית הלל
על המתנות שהורמו מערב יו"ט
ושנשחטו מהיום לא נחלקו אלא להוליק כפי עצמם
מוליכין ובית הלל אומרים מוליכין וכך היו בית שמאי דנין חלה ונתונה
מתנה לכהן ותרומה מתנה לכהן כשם שאין מוליכין את התרומה כך אין
מוליכין את המתנות אמרו להם ב"ה לא אם אמרתם בתרומה שאינו זכאי
בהרמחה תאמרו במתנות שזכאי בהרמחה אמרו להם ב"ה לא אם אמרתם
על המתנות שמוליכין לא נחלקו אלא על התרומה שב"ש אומרים אין מוליכין
וב"ה אומרים מוליכין וכך היו דנין חלה ונתונה מהנה לכהן ותרומה
מתנה לכהן כשם שמוליכין את המתנות כך מוליכין את התרומה אמרו
להם ב"ש לא אם אמרתם במתנות שזכאי בהרמחה תאמרו בתרומה שאין
זכאי בהרמחה אחרים אומרים לא נחלקו אלא על התרומה שאין
מוליכין לא נחלקו אלא על המתנות שב"ש אומרים אין מוליכין ובית הלל
אומרים מוליכין לימא אחרים היא ולא רבי יהודה אמר רבא מי קתני
שהורמו מהיום ושנשחטו מהיום שהורמו קתני ולעולם שחיטתן מאמש
לימא רבי יהודה היא ולא אחרים אפילו תימא אחרים ובהך דנשחטו
מאמש אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו מפלה: אמר רב יהודה אמר
שמואל יהלכה כרבי יוסי רב טובי בריה דרב נחמיה הוה ליה גרבא
דחמרא דתרומה אתא לקמיה דרב יוסף אמר ליה מהו לאמטויי לכהן
האידינא א"ל הכי אמר רב יהודה אמר שמואל יהלכה כרבי יוסי אושפויכניה
דרבא בר רב חנן הוה ליה אסוריתא דהדרגלא א"ל מהו לפרוכי ומיכל
מנייהו ביו"ט לא הוה כידיה אתא לקמיה דרבא א"ל המולין מלילות
ומפרקי קמנייהו ביו"ט איחיביה אביי המולל מלילות מע"ש למחר מנפח מיד
ליר ואוכל אבל לא בקנון ולא בתמחוי המולל מלילות מערב יו"ט למחר
מנפח על יד על יד ואוכל אפילו בקנון ואפי' בתמחוי אבל לא בטבלא
ולא בנפה ולא בכברה מערב יו"ט אין ביו"ט לא אפילו תימא ביו"ט ואידי
דחמרא רישא מע"ש תנא סיפא נמי מערב יו"ט א"כ מצונו תרומה שזכאי
בהרמחה ותנן לא אם אמרתם בתרומה שאינו זכאי בהרמחה וכו' לא קשיא
הא

וכשיאו לו דלמא כיון דאפשר מערב יו"ט לא דמולדת דישה הוא: מוללין מלילות. דדש לאחרי דהוא
מדרבנן וביוס טוב לא גזור: מלילות. של חטין שמוולל כידיו כשהן רכים: גבי שבת גרסי' מיד ליד וגבי יוס טוב גרסי' על יד על יד: מיד
ליד. שלח דרך חול: קנון. כלי הוא רשאו אחד רחב והשני עשוי כעין מרזב קצר ונתון הקטניות בתוך הרחב ומנענע והאיכל מתגלגל
דרך המרזב והפסולת נשאר בכלי: פתחו. קערה גדולה: על יד על יד. מעט מעט: אבל לא בטבלא כו'. דמחוי כמחן דעבדי לצורך
מחר שאין דרך לעשות בכלים הללו אלא הרבה: מערב יוס טוב אין. המולל מערב יו"ט קתני ולא קתני המולל ביו"ט: אם כן. דמוללין
מלילות ביו"ט מצונו תרומה שזכאי בהרמחה דקאם שגלן לא מפרשינן תרומה עד שישעו דגן והמוללין ביו"ט לאכלן מפרשינן מהן תרומה על כרחו:
הא

הא

הא